

ઉપાધ્યાય શ્રીસકલચન્દ્રગણિવિરચિતઃ શ્રુતાસ્વાદઃ

સં. વિજયશીલચન્દ્રસૂરિ

પંદરમા-સોઢમા શતકના એક સમર્થ જ્ઞાની, ગ્રન્થકાર, ચારિત્રગુણસંપન્ન સાધુપુરુષ એટલે શ્રીસકલચન્દ્ર વાચક, પ્રતિષ્ઠાકલ્પ, સંગીતશાસ્ત્રાનુસારી સત્તરભેદી પૂજા, તથા અન્ય વિવિધ પ્રગટ-અપ્રગટ રચનાઓના પ્રણેતા તરીકે જાણીતા આ જૈન મુનિવરની એક સરસ પ્રાકૃતબદ્ધ પદ્યરચના અત્રે આપી છે. તેઓના વિષે પટ્ટાવલી ઇત્યાદિમાં વર્ણન મળે છે તે પ્રમાણે તેઓ અત્યંત શાન્તમૂર્તિ, સમતારસ પરાયણ, આત્માનુભવરસિક, અન્તર્મુખ સાધુજન હતા. ગચ્છનાયકો પળ તેમનું બહુમાન કરતા અને તેમના મત-અભિપ્રાયને મહત્ત્વ આપતા.

તેમની એક આત્મબોધકારક રચના છે 'શ્રુતાસ્વાદ', જેને તેઓએ જ પ્રથમ ગાથામાં 'સુયસ્સાય' તરીકે ઓઢાવેલી છે. ૧૬૪ પ્રાકૃત પદ્યો ધરાવતી આ રચનામાં ૪૦ દ્વાર છે. ૨-૧૧ ગાથાઓમાં આ દ્વારોનાં નામો આપીને પછી ક્રમશઃ તે દરેક દ્વાર વિશે કર્તાએ જ વિશદીકરણ આપ્યું છે. કર્તાનો આ રચવા પાછળનો આશય એક જ છે : નિયઅપ્પસિવ્વં - પોતાના આત્માને શિક્ષા આપવાનો. તેમણે આ ૪૦ દ્વારોને, ૧૧મી ગાથામાં, શિવગૃહનાં સોપાનો તરીકે વર્ણવીને તે પર ક્રમે ક્રમે આરોહણ કરનાર આત્મા મોક્ષપદ પ્રાપ્ત કરે છે તેમ જણાવ્યું છે.

'શ્રુતાસ્વાદ'માં કર્તાએ વસન્તતિલકા, ભુજંગપ્રયાત, ઉપજાતિ સહિત વિવિધ છન્દોનો પ્રયોગ ખૂબ સહજતાથી કર્યો છે. ભાષા અત્યંત સરલ-પ્રાંજલ, અને નિરૂપણ એટલું તો હૃદયસ્પર્શી-ચોટદાર છે કે એક બાજુ તો કોઈ મહાન શાસ્ત્રગ્રન્થના વાચનનો અનુભવ થાય તો બીજી બાજુ એક રસાઢ અને સશક્ત કલમ સતત અનુભવાયા કરે. આવી સમર્થ કલમ જવલ્લે જ જોવા મળે.

સમગ્ર રચનામાં માત્ર એક ગાથા (ક્ર. ૧૦૯) પૂર્વતન શાસ્ત્રગ્રન્થમાંથી અવતારેલા ઉદ્ધરણરૂપ છે, તો પદ્ય ક્ર. ૪૩, ૯૨-૯૪, ૧૦૧, આ પાંચ પદ્યો અપભ્રંશમાં જણાય છે. ક્ર. ૪૮ માંનો 'ભેગો' શબ્દનો પ્રયોગ, આજે આપણી બોલીમાંના 'ભેગા' એ શબ્દનું સ્મરણ કરાવે છે. અહીં પણ એ તે જ અર્થમાં પ્રયોજાયો છે, તે જોતાં આ શબ્દ 'દેશ્ય પ્રાકૃત' મૂળનો હોવો જોઈએ. પદ્યોમાં

પ્રાસ મેઢવવાની પદ્ધતિમાં કર્તાના ચિત્તની પ્રસન્ન સ્થિતિ પ્રતિબિમ્બિત થતી લાગે છે.

કર્તાએ ૧૬૩મા પદ્યમાં પોતાને, અને ૧૬૨મા પદ્યમાં પોતાના ગુરુદેવ ‘વિજયદાણ’ (વિજયદાનસૂરિ)નો ઉલ્લેખ કર્યો છે. ૧૬૪મા પદ્યમાં આવતું ‘સહજકુસલસિલ્લ’ પદ દ્વિઅર્થી હોવાનું અનુમાન થાય છે, અને તે જો યથાર્થ હોય તો, ‘સહજકુશલ’ નામના મુનિનું નામ (તે નામના મુનિને શિક્ષારૂપ) તેમાં ગુંથાયું હોવાનું લાગે છે.

રચના આત્મબોધ-અર્થે થઈ હોઈ ‘આયા સુહી’ અને ‘આયા દુહી’ એવા શબ્દગુચ્છ વારંવાર આવતા જોવા મળે છે.

શ્રીસકલચન્દ્રજીની અન્ય આવી રચનાઓ હજી હસ્તપ્રતિરૂપે ઉપલબ્ધ છે જ. તેમની ‘શ્રુતશિક્ષા’ કે ‘ધર્મશિક્ષા’ નામ ધરાવતી એક મહાકાવ્ય રચનાની પોથી પર, વર્ષો પહેલાં કોઈ મુનિ કામ કરી રહ્યા હોવાનું જાણ્યું હતું. અઘાવધિ તેવું કોઈ સમ્પાદન પ્રગટ થયું હોવાનું જાણવામાં નથી આવ્યું.

‘શ્રુતાસ્વાદ’ની એક હસ્તપ્રતિ, ઉજ્જૈનના શ્રીચન્દ્રસાગરસૂરિજ્ઞાનભણ્ડારમાં છે. તેની જેરોક્સ નકલ મુનિ શ્રીધુરન્ધરવિજયજી દ્વારા મને મળી છે. ૬ પાનાંની આ પ્રતિમાં ‘શ્રુતાસ્વાદ’ અને તે પછી શ્રીવિનયવિજયગણિકૃત ‘સત્તનયગર્ભિત શ્રીમન્મહાવીરપારગતસ્તોત્ર’ (નયકર્ણિકા), એમ બે કૃતિઓ શુદ્ધ પ્રાય અને સુન્દર અક્ષરે ઉલ્લેખી છે. પ્રાન્ત ભાગે “શ્રીરાજનગરમધ્યે સં. ૧૭૬૩ વર્ષે લિખિતં” એમ નોંધ છે. હાંસિયામાં દરેક પાને “શ્રુતાસ્વાદઃ” એમ લખેલું છે, તેના આધારે અત્રે પણ તે જ નામે સંપાદન આપવામાં આવેલ છે.

૧ થી ૪૦ દ્વારોના અંકો મેં ઉમેર્યા છે. અને તેના આધારે દરેક દ્વારના અન્તે, જ્યાં દ્વારક્રમાંકની ગરબડ જણાઈ છે, ત્યાં તે () માં સુધારેલ છે.

નમઃ શ્રીગૌતમગણભૂતે ॥

સિદ્ધત્થસુયં સિદ્ધં બુદ્ધં નમિરૂણ વીરમરહંતં ।

દેમિ નિયઅપ્પસિલ્લં વિવિહસુયસ્સાયસુહજણયં ॥૧॥

^१अप्पसरूवपरिण्णा ^२सुयधरगुरुसेवणा य सुयसवणं ।
^३सम्मत्तसुद्धिकरणं मिच्छतावत्तपरिहरणं ॥२॥
^४पुव्वकयपुण्णसरणं ^५गुणधरणं सव्वजंतुसुहकरणं ।
^६परमप्पज्ञाणजणणं जगजंतुविचित्तयासरणं ॥३॥
^७दुल्लहपयाणुसरणं ^८सुयपढणं सत्तुमित्तसमगणणं ।
विणयविवेगायरणं वेयावच्चस्स करणं च ॥४॥
धम्मोवगाहदाणं ^९पभावणं धम्मपेरणं चेव ।
^{१०}संवेयणनिव्वेयण - बंभव्वयधरणमणुदियहं ॥५॥
^{११}मग्गणठाणविचित्तण तित्थयरत्तस्स ठाणचित्तणयं ।
^{१२}कोहकुडंबविडंबण ^{१३}परिग्गहारंभवज्जणयं ॥६॥
पढमं ^{१४}अणिच्चचित्तण - ^{१५}मसरणयं ^{१६}एगया य ^{१७}संसरणं ।
^{१८}अन्नत्तं ^{१९}असुइत्तं ^{२०}आसवदाराण संवरणं ॥७॥
^{२१}निज्जरण ^{२२}जगसरूवं ^{२३}दुलहा बोही य धम्म^{२४}सामग्गी ।
सुहभावणा उ अन्ना न भाविया जेहि तेऽधन्ना ॥८॥
^{२५}जिणनमणं ^{२६}जिणभत्ती जिणगुणथुणणं च तित्थवंदणयं ।
^{२७}जिणहरचेइयठवणं सुसत्तखित्तेसु धणववणं ॥९॥
^{२८}चरणं ^{२९}तवोवहाणं ^{३०}परोवगरणं च ^{३१}विसयविसवमणं ।
^{३२}अरिहासायणवज्जण ^{३३}ज्ञाणसरूवं च ^{३४}सुहभावो ॥१०॥
सिवगिहमिह सोवाणं भव्वमुणीणं च जंतुगोवाणं ।
जो आरुहइ कमेणं लहइ पयं सो तिसो(विमो)हाणं ॥११॥

इति द्वारणि ॥

अप्पाणमप्पसुकयं मुणिउं विसत्तो, जो इत्थमप्पपडिबोहणसंनिसत्तो ।
आया स होइ सुहगोप्पसरूवसत्तो, नायं च धम्मरुइतारयचंदसत्तो ॥१२॥

आया न विप्पो न यमेत्थ सुद्धो, मायंगकीडो न सुरो न वेसो ।

एगो सया दव्वगुणेण सुद्धो, कओ कुमित्तेण विचित्तवेसो ॥१३॥

तुमं सया चित्तसु सुद्धतत्तं, सव्वेसु भूएसु तहा समत्तं ।

नाणोवओगेसु धरेसु चित्तं, संजोगरूवेसु अ निम्ममत्तं ॥१४॥

मुत्तुं समट्ठं नियपूयणट्ठं, दंसेसि मायाकिरियाण कट्ठं ।

लग्गो तुमं जं जणरंजणत्थं, नायं तओ ते मुणि ! पंडियत्तं ॥१५॥

कोहं को सयणट्ठो, जेणाहं नो समट्ठमुपविट्ठो ।

वच्चसि किं गुणभट्ठो पुणो पुणो जीव ! भवघट्ठो ॥१६॥

किं तुज्झ मई नट्ठा जेण तुमं कुणसि अबुहजणचिट्ठा ।

किंच तए न हु दिट्ठा जे जे जगा पत्तहरिकंठा (?) ॥१७॥

दूसमसमया दुट्ठा मम सुहजोगा य तत्थ न पविट्ठा ।

जइ तुह सुगई इट्ठा नियचिता तत्थ सुबलिट्ठा ॥१८॥

अप्पसरूवपविट्ठा जे सिट्ठा ते मुणीण सुगरिट्ठा ।

तेसि गई मइलट्ठा जेणेया सव्वदुहरुट्ठा ॥१९॥

पुण्णेहिं ते तु पुट्ठा ताणुवरिं सिववहू अ संतुट्ठा ।

नट्ठा ताण किलिट्ठा जे नियसुहकम्ममइजुट्ठा ॥२०॥ (द्वारं १) ॥

न भाविओ जेहिं सुसाहुसंगो कहं भवे ताण कुणाणभंगो ।

अण्णाणभंगो मुणियातुरंगो तओ भवे सिद्धवहूहिं संगो ॥२१॥

कज्जलं चक्खुसंगेण, मालासंगेण सुत्तयं ।

तहा सज्जणसंगेण, सव्ववत्थूण गोरवं ॥२२॥

गीयत्थसाहुजणपायमुवासमाणो, सिद्धंततत्तवरसत्थसुहंबुपाणो ।

आया सुही भवई ताणि य सदहाणो, नायं पएसि-णिवई सुरलोयठाणो

॥२३॥ (द्वारं २)॥

सम्मत्तसुद्धिसुरवल्लिसुलद्धिधनो, आया सुही जह य विक्कम-वज्जकण्णो ।
मिच्छत्तमोहपिसुघायपवड्डमाणो, आया दुही जह तिविक्कमगाभिहाणो ॥२४॥

दाणं तवोवहाणं धम्माणुद्वाण नाण झाणं च ।

पोसह-पडिमाठाणं विणु सम्मत्तं तमण्णाणं ॥२५॥

मूलं सव्वसुहाणं सव्वगुणाणं निहाण सिवजाणं ।

पावियसग्गविमाणं, सम्मत्तं धरसु अनियाणं ॥२६॥ (द्वारं ३) ॥

कारणरहियं कज्जं न होइ इय जाणिऊण रे जीव ।

धम्मो सव्वसुहाणं बीयमबीए कहं रमसि ? ॥२७॥

जो पुव्वजम्मकयरम्मसुधम्मकम्मो, आया भवे धणसमिद्धकुमारसम्मो ।

संगामसूरनिवबोहणवुत्तधम्मो, सो होइ सुत्तसुरलोयसुहाण मम्मो ॥२८॥

(द्वारं ४)॥

गुणओ समसुहभुत्ती सव्वपयत्थाण होइ पडिवत्ती ।

गुण[ओ] लोए कित्ती, कायव्वा तेण गुणसित्ती ॥२९॥

जह उवसमरस खंती गुणसेणणिवस्स सव्वगुणमित्ती ।

मणवयणकायगुत्ती, कायव्वा तेण गुणवित्ती ॥३०॥

आया सुही अयलजंतुसुहप्पयाणो, सीहो जहा अमरगुत्तचरित्तनाणो ।

आया सुही भवइ वा परमप्पझाणो, दिट्ठंतओ अमरगुत्तमुणिदझाणो ॥३१॥

(द्वारं ५) ॥

जोगी जए सकहमित्थ न जो सजोगं, संजोइऊण जगजंतुविचित्तरूवं ।

चित्ते वियारयइ सुत्तवियारपुण्णो, सोऊण जो सिहिकुमारसमं न भिन्नो ॥३२॥

दव्वेण खित्तेण य कालएणं, भावेण एगिदियपंचयाणं ।

तहा सरूवं विगर्लित्तियाणं कारुण्णओ पस्स विडंबणं च ॥३३॥

तिरिक्खर्पंचिदियमाणुसाणं, तहा सरूवं च विचित्तयाओ ।

देवाण वा पस्स विचित्तरूवं, सज्झायकारुण्णगओ सुजीव ! ॥३४॥

केवि कामत्थमुच्चिग्गा केवि धम्मत्थमुज्जया ।

आगंतूण गुरुं केवि वंदंति य थुणंति य ॥३५॥

सणंकुमारिंदसमा य केवि, सुरा य संघस्स सुहाइक्कम्मा ।

अभव्वया केवि य संगमुव्व, बहुं जिणिंदस्स व दिंति पीडं ॥३६॥

पडिणीओ नायपुत्तस्स गोसालोसुत्तभासओ ।

तस्सावि भत्तया देवा कुंडकोलियवारगा ॥३७॥

सोहम्म-चमरिंदा वि केवि लोगाण दुक्खया ।

अहो ! देवाण किं नूण-महो ! देवविचित्तया ॥३८॥

आसाढायरियगुरू पुंवि जीवाइधम्मफलसंको ।

पडिबोहिओ सुरेणं पच्छ नियसीसरूवेणं ॥३९॥

सुणिय सत्तविचित्तसरूवयं, विजयसिंहमुणिंदसुभासिअं ।

सिहिकुमारमुणिव्व सुमाणसं वहइ जो स मुणी मुणिपुंगवो ॥४०॥

(द्वारं ६) ॥

जं जं जीवाण दुल्लंभं, नायपुत्तेण भासियं ।

भाविरुण मणे तं तं कुणसुप्पं पुण्णवासियं ॥४१॥

जहा मत्तो न याणाइ बहुसिट्ठं अणुसासियं ।

तहा मूढो न याणाइ अप्पाणं हिरिपासियं ॥४२॥

मणुयत्त-सुखित्त-पवित्तगुत्त, गुरुतत्तजिणुत्त सुसुत्त गत्त ।

अपमत्त सुघत्त सुचित्त वित्त, वर सत्त जोग दुलहो सुसत्त ॥४३॥

जह अमरगुत्तसाहू गुरुप्पओसेण दुल्लहं बोहिं ।

पत्तो करेइ तं तह धरणकुमारस्स तं मुणह ॥४४॥ (द्वारं ७) ॥

सज्झायझाणसुयनाणमहिज्झमाणो, आया सुही अ जवरायरिसिक्ख माणो ।

आया सुही य समयारससुद्धपाणो, मेयज्जओ धणमुणी य जहा समाणो ॥४५॥

(द्वारं ७(८) ॥

विणओ जिणओ बि(वि?)णओ, गुणओ विणओ य सव्वसुहजणओ ।
विणओ जणओ धणओ, विणओ जीवाण मूलणओ ॥४६॥

सिरिवीरवयणपालो, जह जाओ सयलजीवगोवालो ।

विणएण पुप्फसालो तह जीवो होइ गुणसालो ॥४७॥ (द्वारं ८(९) ॥

विरायए सव्वपए विवेगो, चित्ते ठिओ जस्स स एगछेगो ।

जहिं णरे सो ण य होइ एगो, गणिज्जए सो विबुहेहिं भेगो ॥४८॥

कलाकोडिनाणं गुहागब्भझाणं, सुपत्ताइदाणं सुतित्थाइजाणं ।

सुधम्माण लोगाण कम्माण ठाणं, विवेगं विणा सव्वमेवापहाणं ॥४९॥

सभाठाण-वक्खाण-विन्नाणगाणं, समट्ठाणऽणुट्ठाणयाणं विहाणं ।

जणाणं निवाणं च सेवाणुजाणं, विवेगं विणा सव्वमेवापहाणं ॥५०॥

धम्मकम्माइकज्जेसु विवेगी जो विसेसओ ।

सो जीवो जयरायव्व लहे सगसुहाणि य ॥५१॥ (द्वारं ९(१०) ॥

जस्सायरो सव्वसुहेत्थि निच्चं अहो अहो ! निज्जरणाइ किच्चं ।

सो पुप्फचूलेव तिलोयभिच्चं क(कु)ज्जा हु वेयावडियं ससच्चं ॥५२॥

धम्मोवग्गहदाणं सुपत्तदाणं पवड्डसमनाणं ।

संचियतवोवहाणं सुरनरसुहसिद्धिसुनियाणं ॥५३॥

जो सालिभद्-धणसत्थवहोवमाणो, जो चंदणा-सबररायकयाणुजाणो ।

एगंतनिज्जरपयं व पसेवमाणो, आया सुही जिणमुणिंदसुपत्तदाणो ॥५४॥

(द्वारं १०(११)) ॥

आया सुही पवयणस्स पभावणाओ, णायं जहा वयरसामिपभावणाओ ।

आया न बुद्धइ विणा परपेरणाओ, गंधव्वदत्तकुमरो य मए स नाओ ॥५५॥

(द्वारं ११(१२)) ॥

अट्ठंगजोगनिवईणमभंगदुग्गं, वेरग्गमेव भय जीव मणे समग्गं ।

उग्गोवसग्गगयविग्गहत्तिकखग्गं, जं नाभिवंसनिवकुत्थभचित्तलग्गं ॥५६॥

वेरगं मुणिवगं कुणइ महघं च धम्मरुइजुगं ।

वेरगं जिणमगं वेरगं चेवमिह सगं ॥५७॥

वेरगे दोहगं सोहगं वा करेइ किमुविगं ।

अहवा वि अणारुगे सणंकुमारस्स किं भगं ? ॥५८॥

वेरगेणुस्सगं गयसुकुमालो चिलाइपुत्तो य ।

तह य सुकोसलसुमुणी कुणइ सुसाणे वि उस्सगं ॥५९॥

सुरवइसुहसंसगं वेरगा सालिभदसोहगं ।

वेरगमदोहगं तम्हा भय जीव ! वेरगं ॥६०॥

संवेयभावजणणीहिं कहाहिं भिन्नो, जो होइ वा मरणजम्मदुहेहिं खिन्नो ।

मोहो सुजातपमुहुव्व य तेण छिन्नो, किं सोगसेणकुमरव्व भवं न तिन्नो ?

॥६१॥ (द्वारं १२(१३) ॥

निव्वेयसायरतरंगसएहिं पुन्नो माणावमाणरिउमित्तसमाणसन्नो ।

जो वा भवे सुदमयंतमुणिव्व धन्नो, अप्पा हु किं सिवपए न य तेण दिन्नो

॥६२॥ (द्वारं १३(१४) ॥

अहो ! णायपुत्तेणिमं बंभचेरं सया वण्णिंयं वा वयाणं च थेरं ।

जओ नोवसग्गा न रोगा न वेरं, बहूणं सुरेहिं कयं पाडिहेरं ॥६३॥

बंभव्वयकयसोहो पावइ किंति जसं च जियलोए ।

देवाण वि नमणिज्जो सुहगइभागी च परलोए ॥६४॥

गिहत्था वि सुसीला जे हुंति ते सव्वसिद्धिगा ।

सणंकुमारभूव्व पालगोवालाया जहा ॥६५॥

धन्नो सुसीलगुणदंसणदीहदंसी, सिट्ठी सुदंसण सुदंसरयावयंसी ।

बंभव्वयामयसरोवररायहंसी, जा नम्मया व रमणी कमलावयंसी ॥६६॥

(द्वारं १४(१५)) ॥

पण थावर सुहुमियरा विगलिंदिय नारया य जलथलया ।

उरपरि भुयपरिसप्पा खयर य समुच्छिमा एए ॥६७॥

गब्भय जल थल खयर मणुआ समुच्छिमा य गब्भभवा ।

देवा इय पणवीसं चित्तसु दारेसु देहाइ ॥६८॥

सरीरोगाहणसंघयण-संठाण कसाय तहय सत्ताओ ।

लेसिंदिय समुघाया सत्ती वेए य पज्जत्ती ॥६९॥

दिट्ठी दंसणनाणे जोगुवओगे तहा किमाहारे ।

उववाय ठिई समुघाय-चयणं गइ आगई चेव ॥७०॥

आया सुही य इय मग्गणठाणनाणो, आया सुही य जिणदव्वमभुंजमाणो ।

आया सुही भवइ फासियवीसठाणो, अक्खाणयं जह य सागरगाभिहाणो ॥७१॥

(द्वारं १५(१६))॥

आया दुही भवइ कोहणमाणमाओ, आया दुही य बहुलोहसमुद्दपाओ ।

सच्छंदया गुरुकुलाइमसेवमाणो दिट्ठंतओ जह कसायकुडंबठाणो ॥७२॥

परिग्गहो किं न य धम्ममग्गहो, निग्गंथधम्मस्स परिग्गह दुप्पहो ।

परिग्गहो अत्थि ज्जणाण निग्गहो, अणाइओ विग्गहलग्गकुग्गहो ॥७३॥

पाणाण भूयाइ य पाणसंगहो, परिग्गहो कोणिय-चेड-विग्गहो ।

अहो ! दुहोहो य सया परिग्गहो, असंगहो तेण समग्गविग्गहो ॥७४॥

मुत्तारंभपरिग्गहसंगो जीवो विसुद्धवेरग्गं ।

अंगोवंगसुरंगो लहइ मुणी सव्वसुहजुग्गं ॥७५॥

निस्संगयासुरनईसुतरंगरंगो, जोगी विहंगपवरुव्व सुही सुलिंगो ।

इंदत्थुओ व्व नमिरायरिसिक्खंसंगो, आमंतिओ वि हरिणा विविहं अभंगो

॥७६॥ (द्वारं १८)

सुभाविया बारस भावणत्था, जेहिं सया ते उ नरा कयत्था ।

जोगा सगा तेहिं कया पसत्था, नट्ठा गया तेसि अ अप्पसत्था ॥७७॥

अणिच्चं नरत्तं अणिच्चं सुरत्तं, अणिच्चं पहुत्तं अणिच्चं सुहितं ।
 अणिच्चं धणं जुव्वणं वा कुडंबं, अणिच्चं च कामाण सेवाविडंबं ॥७८॥
 असासया किं न सुया हु भोगा ? किं नो खया कस्स धणाइजोगा ? ।
 दिट्ठा न किं कस्स तणुम्मि रोगा ? जं निब्भया चिट्ठह मुद्धलोगा ! ॥७९॥
 असासया कम्मजुया पयत्था, किं ते कया ताण कए अणत्था ।
 दाऊण सोयं तुह ते पणट्ठा, तणुम्मि कम्माण भरा पविट्ठा ॥८०॥
 भुत्ता न किं कत्थवि कामभोगा धणाइजोगा न हु किं ससोगा ।
 दिट्ठा न किं कस्स गिहे विओगा जं निब्भया चिट्ठह मुद्धलोया ॥८१॥
 (द्वारं १६(१७))॥

रूवं बलं जुव्वणरिद्धिरज्जं, आरुग्ग सोहग्ग पहुत्तणं च ।
 जं जं मणुत्रं तमणिच्चयं च, णच्चा बली सुद्धवयं च कुज्जा ॥८२॥
 (द्वारं १७(१९))॥

हयगयरहलक्खेहि वि रयणनिहाणेहि भवउ सह धरणं ।
 बल-केसव-चक्कीणं तहवि न जमहरणओ सरणं ॥८३॥
 जो तिहुयणसंहरणं कुणइ हरी तस्सऽहो पुणो मरणं ।
 इय नाऊण असरणं वसुदत्तो गिण्हए चरणं ॥८४॥
 लोहाइधम्मधरणं भवउ तहा विविहदेवतासरणं ।
 बहुविहमोसहकरणं तहवि हु मरणे न को सरणं ॥८५॥
 गिण्हइ जमो नियरणं कुणइ कुडंबं गिहाउ नीहरणं ।
 सुरअसुरहरिनराणं जया तया नत्थि को सरणं ॥८६॥ (दारं १८(२०))॥
 आया सया वच्चइ जीव एगो जाओ मओ जत्थवि तत्थ एगो ।
 सयंकडं भुंजइ एस एगो चिच्चा य सव्वं दुहमेइ एगो ॥८७॥
 जीव ! तुमं जइ एगो कुणसि ममतं तु तुज्झ अविवेगो ।
 जो होइ इह च्छेगो एगत्ते तस्स सुविवेगो ॥८८॥

नो रज्जं नो राया नो माता नो पिया य तुज्झ धणं ।
 नो मिता नो पुत्ता न कलत्तं नेव भवणं च ॥८९॥
 न कुलं न बलं न दलं न य लोगो परियणो य पुढवितलं ।
 जह महुराया एगो सव्वं मुत्तुं गओ नरयं ॥ ९०॥ (दारं १९(२१))॥

चउगइच्चवलावत्ते दुहवडवानलपवंचसंतते ।
 निच्चवराया जीवा भमंति भवसायरे भीमे ॥९१॥

खिणु दिज्जइ भवतंडवविओगु, जहि दीसइ बहु नच्चणपओगु ।
 इगगेहे विलवइ रुयइ लोगु, किह दीसइ वरवीवाहजोगु ॥९२॥
 अणचितिय कत्थवि पडइ सोगु इग हसिय हसिय भुंजइ सुभोगु ।
 कस्सइ तणु गिण्हइ विविहरोगु, इग विलवइ मम हा पिउविओगु ॥९३॥
 अणुहवइ दुहं तिरिनिरयलोगु, मणुओ एग प्हु इग आभिओगु ।
 देवाण वि हरिणो तह निओगु, इग छुल्लइ नत्थि हु अवरलोगु ॥९४॥
 (दारं २०(२२)) ॥

सचेयणाचेयणया पसंत्था समागया जे तणुभोगभावं ।
 सव्वेवि ते अप्पसरूवओ वा, विलक्खणा तेहिं तुमं पि अन्नो ॥९५॥
 अन्नं सभज्जरज्जं राया माया पिया व अन्नो य ।
 कुलबलभूतलमन्नं धम्मं मुत्तूण सममन्नं ॥९७॥
 जीवो पयत्थनाणी सुद्धो निच्चो जडाइधणवत्थू ।
 सव्वं हिच्चा वच्चइ इय अन्नत्तं धणो मुणइ ॥९८॥ (दारं २१(२२))॥
 निसग्गेण [गायं?]सया पूइगंधं सिराचम्महडुंतजालेण बद्धं ।
 अणेगासुइच्चायदुव्वायपुण्णं सरीरं किमीकीडकोडिप्पकिण्णं ॥९९॥
 जेहिं पमुत्तूण य इंदियत्थे दिन्नं सरीरं सिवसाहणत्थे ।
 इमस्स देहस्स बुहेहिं तेहिं कयंबविप्पुव्व फलं गहीयं ॥१००॥
 (दारं २२(२४))॥

मिच्छत-पमाय-कसाय-जोगु अविरइपण-आसवगहिय लोगु ।
 सबिलं जह सचइय जाणवतु असुहासवओ तह कम्मपत्तु ॥१०१॥
 पण विसयवग्घगतथं रागद्वेसग्गिणा उ संतत्तं ।
 चित्तं कसायखग्गं कम्मं असुहासवं जणइ ॥१०२॥
 समसंवेयनिव्वेय - तत्तचित्तावलंबियं ।
 सव्वजीवसुहारूढं मणं देइ सुहासवं ॥१०३॥
 भूओवघायजणयं वयणं सच्चं पि सत्तदुहजणयं ।
 उम्मग्गपावसुयगं पावासवहेउयं भणियं ॥१०४॥
 सयारंभाइजोगेहिं पाववावारओ वि य ।
 अंगाणि पावकम्माणि जोययंति य देहिणं ॥१०५॥
 धम्माणुद्वाणजुतेणं गुत्तकाएण संजओ ।
 संचिणेइ सुहं कम्मं खवेइ असुहं तहा ॥१०६॥(दारं २३(२५))॥
 आसवाण निरोहो जो संवरो सो पकित्तिओ ।
 दव्वभावविभेएणं संवरो दुविहो भवे ॥१०७॥
 कम्माण पुग्गलाण य छेयणं सुतवस्सिणं ।
 सो सत्तवन्नभेएणं जिणेहिं परिकित्तिओ ॥१०८॥

जहा भणियं च—

“समिई गुत्ति परीसह जइधम्मो भावणा चरित्ताणि ।
 पण ति दुवीस दस बार पंचभेएण सगवन्ना ॥” (दारं २४(२६))॥
 जीए जीवाण कम्माणं बीयं डज्झइ सव्वहा ।
 निज्जरा सा सकामा य अकामा य भवे दुहा ॥११०॥
 सकामा सा हु संवस्स अकामा सेसपाणिणं ।
 बज्झब्भंतरभेएणं तवसा बारसा य सा ॥१११॥(दारं २५(२७)) ॥

उड्डं चउदस रज्जू दीहो पुण वित्थरेणिमो लोगो ।
 रज्जू कत्थ य दुन्निय कत्थ य जा सत्तरज्जूओ ॥११२॥
 नरयासुरवासेहि असंखदीवोदहीहि संजुतो ।
 छदव्वसमाहारो भाविज्जइ एस जियलोओ ॥११३॥
 अह अन्नहा सरूवं इमस्स लोयस्स पिच्छइ(ए) विबुहो ।
 भगिणी भवेइ भज्जा जणणी वि य होइ तह भज्जा ॥११४॥
 मरिऊण पिया पुत्तो पउत्तपुत्तो य होइ तह जणओ ।
 पुत्ती तह य दुहिती होइ य भज्जा सवक्की य ॥११५॥
 चुलणी पुत्तं मारइ खायइ वग्घी सुकोसलं पुत्तं ।
 अणवत्था संसारे अहो अहो ! कम्मजीवाणं ॥११६॥ (दारं २६(२८)) ॥
 दुलहो माणुसजम्पो दसदिट्ठंतेहि भाविओ लद्धो ।
 तत्थ वि य धम्मजुग्गं दुलहं खित्तं च जिणधम्मो ॥११७॥
 दुलहं सावयगुत्तं दुलहं आरुग्गमाउयं बुद्धी ।
 दुलहं सुधम्मसवणं गुरुसद्धा धम्मसामग्गी ॥११८॥ (दारं २७(२९)) ॥
 सम्मं सम्मद्दंसण-नाणचरित्तं च भावणाओ य ।
 वेरग्गभावणा वि य परमा तित्थयरभत्ती य ॥११९॥
 एसो जिणेहि भणिओ अणंतनाणीहि भावणामइओ ।
 धम्मो उ भीमभववण-सुजलियदावानलब्भूओ ॥१२०॥ (दारं २८(३०)) ॥
 निच्चं मणे समगुणेहि पवड्डमाणो, जो भाविरुण य जिणाण गुणोवहाणो ।
 आया सुही समजिणाण नमंसमाणो दिट्ठंतओ य रणसीहसुयप्पहाणो ॥१२१॥
 (दारं २९(३१)) ॥
 जिणभत्ती सिवगंती जिणभत्ती दुरियदुग्गवहदंती ।
 तित्थयरत्तपवित्ती जेहि कया ताण सुहपंती ॥१२२॥

निरत्थया ताण नरप्पसूती जिणाण जेहिं न कया सुभत्ती ।

धन्ना य सा दुव्वयरायपुत्ती जीए जिणच्चाण कया सुजुत्ती ॥१२३॥

हवइ जिणाणं भत्ती परित्तसंसारबीयसुधरिती ।

जह सूरियाभसुरवर-दसण्णभद्दस्स सुहपंती ॥१२४॥

तित्थंकराण वरणंतगुणाण ज्ञाणो, आया सुही थयधुइं च पकुव्वमाणो ।

अट्ठावयाइवरतित्थपवड्ढमाणो, सो गोयमुव्व सुहभावविसुज्झमाणो ॥१२५॥

(दारं ३०(३२))॥

ठविया समजिणमुत्ती सव्वजिणाणं समाणसुविभत्ती ।

वविया य सत्तखिती तेसिं भरहुव्व सुहदित्ती ॥१२६॥

नरजम्मसमुप्पत्ती चउदसरयणाइरज्जसंपत्ती ।

सहला य ताण कित्ती भमइ जए अज्ज अणिवित्ती ॥१२७॥(दारं ३१(३३))॥

सर दुविहं वरचरणं देसे सव्वे य पावपरिहरणं ।

पंचमहव्वयधरणं विहिणा जुग्गस्स सुवितरणं ॥१२८॥

नवकप्पेण विहरणं गुरुकुलवसनं पमायपरिहरणं ।

हीणायारावरणं जिणोवएसेण संचरणं ॥१२९॥

जं सव्वनाणी पभणेइ किच्चं समक्खियं तं न करेइ सच्चं ।

जं लोगजत्तासु रओसि निच्चं पुण्णं तओ ते उदरं अणिच्चं ॥१३०॥

असब्भवत्तासु अ मा रमेसु, मोणोवओगेसु धरेसु चित्तं ।

अकज्जभासी य मुणी बडुल्लो, तिगुत्तिगुणो य स मेरुतुल्लो ॥१३१॥

भगमणोथिरकरणं तवोवहाणं सुयाणमणुवहणं ।

नवगुत्तिबंभधरणं पवयणजणणीण बहुसरणं ॥१३२॥

तह चरणकरणसत्तरि-जयणाकरणं च करणसंवरणं ।

विसयकसायावरणं धणववणं सव्वसहणं च ॥१३३॥

अप्पोवहिमुवगरणं निच्छय-ववहारसुत्तमाहरणं ।

उस्सगं अववायं जाणंतो जीव ! भय चरणं ॥१३४॥

आया सुही चरणसित्तरिमादयाणो, सो वा दुतीसपयजोग्गमणुगहाणो ।

आया दुही भवइ निगुणसंनिहाणो, आया दुही य बहुकूडसुयाभिहाणो ॥१३५॥

आया सुही हवइ साहुपहाणुजाणो आसहणाउ गुणचंदमुणीवमाणो ।

वेरगओ य नमिरायरिसिब्ब धम्मं छड्डेइ जो न हरिचोइय इत्थ सम्मं ॥१३६॥

(दारं ३२(३४))॥

रिसहो महातवस्सी महातवस्सी य वीरजिणनाहो ।

चक्की सणकुमारो बाहुबली तह य हरिकेसी ॥१३७॥

गोयम महातवस्सी महातवस्सी य ढंढणकुमारो ।

अज्जुणमालागारो विसल्लिया सुंदरी चेव ॥१३८॥

जंघा-विज्जाचारण-विण्हुकुमारो महातवस्सी य ।

सिवओ धणोणगारो महाबलो तह य बलदेवो ॥१३९॥

इच्चाइतवस्सीणं नमो तिहुयणे जसस्सीणं ।

सरिरुण तवं तेसिं कुणसु तवं जीव ! समसुहयं ॥१४०॥

आया सुही [प]वरचित्ततवोवहाणो, नायं च नंदणभवे जिणवद्धमाणो ।

आया दुही मुणिजणाइ दुगंछमाणो, अक्खाणयं सुभमई-धणपुत्तियाणं ॥१४१॥

(दारं ३३(३५))॥

दुविहो परोवयारो दव्वे भावेण होइ जयसारो ।

पढमो स णाइ (सुयणाणाइ?) जं उवयरणं धम्मिजीवाणं ॥१४२॥

नाणेण दंसणेणं चरणेण य भावओ य धम्मेणं ।

धम्मोवगरणणं उवयरणं धम्मिजीवाणं ॥१४३॥

रिसहो दुहावि लोए ज्ञायव्वो तिहुयणस्स उवयारी ।

सच्चकला सिप्पसयं दाउं लोआण उवयरियं ॥१४४॥

धणकंचणकोडीओ दाऊण जहिच्छियं च लोमाणं ।

भावेण य सिवमग्गं उवयरियं जेण जगगुरुणा ॥१४५॥

उवयारो तणुसारो उवयारो होइ धम्मआहारो ।

उवयारो हियकारो उवयारो तित्थउद्धारो ॥१४६॥

तेणुवयारो सारो उवयारो उत्तमाण आयारो ।

आहरण धरणकुमरो पत्तो जह कित्तिवित्थारं ॥१४७॥ (दारं ३४(३६))॥

कहं तुमं कामगुणेहिं सुसंगो (संगो), धुत्तेहिं वा मित्तसहावसरंओ ।

जेहिं तुमं जीव अणेगसो मओ, हा ! सासओ मूढ ! असासओ कओ ॥१४८॥

सद्दाइया कामगुणा खणिक्का दाऊण ते तुज्झ ममत्तभावं ।

गएहिं किं कंदसि रे वराय ! हा हा ! सुधुत्तेहिं व धुत्तिओसि ॥१४९॥

कामंधिओ किं पभमेसि भुल्लो सदोसर्पिडेण पफुल्लगल्लो ।

मायाइसल्लेण सया ससल्लो अत्राणदोसेण बइल्लतुल्लो ॥१५०॥

आया सुही विसयसल्लविसल्लचित्तो, राईमईइ रहनेमिमुणिव्व गुत्तो ।

आया दुही विसयपावगडज्झमाणो दिट्ठंतओ अरहदत्तकलत्तठाणो ॥१५१॥

(दारं ३५(३७))॥

अरिहंतचेइयाणं सिद्धायरियाइ सव्वसाहूणं ।

आसायणं अवन्नं धहयसु तहा पुज्जदव्वाणं ॥१५२॥

चमरिंदो जिणसरणो जिणदाढासायणं च छुड्डेइ ।

जिणपडिमासायणओ पुव्वभवे अंजणा दुहिया ॥१५३॥ (दारं ३६(३८))॥

आया सुही भवइ ज्ञाणसरूवनाणो सो राजसो(से)हरनिवुच्च(व्व)य अट्टज्ञाणो ।

दो चक्किणुव्व नरए पुण रुद्धज्ञाणो आया सुही भवइ धम्मसरूवज्ञाणो ॥१५४॥

(दारं ३७(३९))॥

जह विणु रसेण सस्सं विणा रसिदेण धातुसिद्धी य ।

दाणाइधम्मकिच्चं अहलं तं तह विणा भावं ॥१५५॥

सुरनरपहूण सेवा विज्जामंताइ लोयकिच्चाइं ।
 सिज्झंति भावओ खलु ताणं न फलं च भाव विणा ॥१५६॥
 भावा भवे केवलनाणलद्धी, भावेण वा सव्वपयत्थसिद्धी ।
 सुहावहा तेण उ भावसुद्धी सव्वाण भावा किरियाण सुद्धी ॥१५७॥
 जं सुहलेसं किच्चं अज्झवसाएण होइ जं सुद्धं ।
 जं च सुहभावहेऊ सो धम्मो एस परमत्थो ॥१५८॥
 कविलमुणी सुहभावो केवलनाणी इलाइपुत्तो य ।
 खंदगसीसा य तहा केवलिणो ते वि सुहभावा ॥१५९॥
 मासतुसो सुहभावो केवलनाणी य कूरगड्डुओ ।
 राया पसन्नचंदो सीसो तह चंडरुदस्स ॥१६०॥
 सुहभावा मरुदेवी समराइच्चो य केवलं नाणं ।
 पत्ता चंदणबाला मिगावई ताण तिविह नमो ॥१६१॥ (दारं ३८(४०))॥
 सन्नाणदंसणचरित्तवोवहाणो एयाइं काममणु सिद्धिपयाइं निच्चं ।
 चित्ते निहाणमिव जे सययं धरंति ते पाणिणो विजयदाणपयं लहंति ॥१६२॥
 निस्सापयाइं मुणिणो इय पंच काया, गच्छे सरीरममलं सुगिही सुराया ।
 वड्ढंति जेहिं जिणधम्मसुरदुपाया, तेहिं सया सयलचंद सुहाय जाया ॥१६३॥
 समजियसुरसुक्खं अप्पणो बोहिदक्खं
 दुहदुरियविपक्खं धम्मचिंतासुभिक्खं ।
 सहजकुसलसिक्खं जो सहाणं समक्खं
 सुणिय धरइ दिक्खं सो सुहं जाइ मुक्खं ॥१६४॥
 इति श्रीश्रुतास्वादसूत्रम् ॥ सकलचन्द्रोपाध्यायकृतमिति भद्रं भूयात् ।
 यथाप्रति लिखितमिदम् ॥

